

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความทุกข์ในความสัมพันธ์ทางสายเลือด ลูกต้องสละละทิ้งพวกเขาและมีความรักทางจิตซึ่งกันและกัน นี่คือพื้นฐานของความสุข และความปิติ
- คำถาม:** ลูกจำเป็นต้องเพียรพยายามเป็นพิเศษอะไรเพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ ให้เพียรพยายามเป็นพิเศษที่จะกลับมาสูงส่ง (บริสุทธิ์) เพียงเมื่อลูกกลายเป็นชั้นยาสีที่แท้จริงเท่านั้น นั่นคือเพียงเมื่อลูกกลับมาปราศจากกิเลสแล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นลูกปิดของสายประจำแห่งชัยชนะ หากมีปัญหาของปวงกรรมแล้ว ลูกไม่สามารถกลายเป็นทายาทได้ ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาแทน
- เพลง:** เปลวไฟได้ลุกจุดขึ้นในชุมนุมของแมลงเม่าที่มีความสุข

โอมชานติ ดูสิว่าเรากำลังสรรเสริญพ่อของเรา ฉันทดวงวิญญาณจะแสดง (เปิดเผย) พ่อของฉัน อย่างแน่นอน ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ ฉันทดวงวิญญาณและลูกจะพูดว่า: เราคือดวงวิญญาณและพ่อของเราคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นพ่อของทั้งหมด ทุกคนจะยอมรับสิ่งนี้ พวกเขาจะไม่พูดว่าพ่อของเราดวงวิญญาณแตกต่างกัน พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียวเวลานี้เราเป็นลูกๆ ของท่าน เรารู้จักอาชีพการงานของท่าน เราไม่สามารถพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ในกรณีนั้นพระเจ้าจะอยู่ในทุกคน ลูกๆ จะกลับมามีความสุขเมื่อพวกเขาจดจำระลึกถึงพ่อของเขา เพราะไม่ว่าพ่อจะมีสิ่งใด ลูกๆ ของเขาจะได้รับสิ่งนั้นเป็นมรดก เวลานี้เราเป็นทายาทของพระเจ้า แล้วท่านมีอะไร? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความปิติสุข มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรัก เป็นเพราะเรารู้สิ่งนี้ที่เราร้องเพลงสรรเสริญท่าน คนอื่นจะไม่พูดสิ่งนี้ บางทีพวกเขาอาจจะพูดสิ่งนั้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นสิ่งนั้นอย่างไร คนอื่นทั้งหมดจะพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เราเป็นลูกของท่านและดังนั้นเราจึงร้องเพลงสรรเสริญพ่อที่ไม่มีตัวตนและเป็นอมตะของเราว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความปิติสุข มหาสมุทรแห่งความรู้ และคลังทรัพย์สมบัติแห่งความรัก อย่างไรก็ตามบางคนอาจจะมีคำถามเกิดขึ้น: ท่านพูดว่า สภาพของท่านในโลกที่ไม่มีตัวตนนั้นอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ ความสุขนั้นคือความปิติสุข และความรักมาจากไหน? สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจ เมื่อลูกพูดถึงความปิติสุข ความสุข และความรัก มันคือสภาพของความสุขแต่จะสามารถมีความปิติสุข ความรัก และความรู้ในโลกแห่งความสงบได้อย่างไร? เมื่อมหาสมุทรแห่งความสุขนั้นเข้ามาในโลกที่มีตัวตนนี้ ท่านมาและให้ความสุขแก่เรา ที่นั่นลูกคงอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือความสุขและความทุกข์ เพราะเช่นที่ได้อธิบายให้แก่ลูกแล้วว่านั้นคือโลกที่อยู่เหนือความสุขและความทุกข์ซึ่งเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วอีกโลกหนึ่งเป็นโลกแห่งความสุขที่ซึ่งมีความสุขและความปิติสุขอยู่เสมอซึ่งเรียกว่าสวรรค์ นี่คือโลกของความทุกข์ที่เรียกว่านรก นั่นคือโลกยุคเหล็ก เวลานี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความสุขได้มาและเปลี่ยนแปลงโลกยุคเหล็กนี้และทำให้กลายเป็นคลังสมบัติแห่งความปิติสุข ความสุข และความรักที่ซึ่งไม่มีอะไรนอกจากความสุข และความสุข ความรัก และความรักที่มากขึ้น ที่นั่นแม้แต่สัตว์ก็มีความรักอย่างมากมาย วัวและสิงห์โตดื่มน้ำจากแม่น้ำเดียวกัน พวกเขามีความรักให้กันและกันอย่างมาก ดังนั้นอาณาจักรที่พระเจ้ามาและก่อตั้งจึงมีความสุขและความปิติสุข อย่างไรก็ตามในโลกที่ไม่มีตัวตนไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความสุข ความปิติสุข หรือความรัก นั่นเป็นที่อยู่ของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน นั่นคือชีวิตที่ปลดเกษียณ นั่นคือสภาพของนิพพานของทุกคนที่ซึ่งไม่มีความรู้สึกของความสุขหรือความทุกข์ บทบาทของความสุขและความทุกข์ถูกแสดงในโลกที่มีตัวตนนี้ เมื่อเป็นสวรรค์ในโลกนี้ก็มีความรักทางจิตที่คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตามมีความทุกข์ในสายสัมพันธ์ทางสายเลือด ชั้นยาสีที่ไม่มีสายสัมพันธ์ทางสายเลือดใดๆ ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีความรู้สึกเป็นทุกข์ในสิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่า: ฉันทคือสัจจะ สิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก และเป็นตัวของความปิติสุข เพราะพวกเขาสละละทิ้งสายสัมพันธ์ทางสายเลือดของพวกเขา ในทำนองเดียวกันที่นั่นเช่นกันลูกไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดใด ที่นั่นเราทั้งหมดมีความรักทางจิตซึ่งพระเจ้าสอนเรา พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกชายผู้เป็นที่รักของพ่อ ความปิติสุข ความสุข และความรักของพ่อเป็นของลูก เพราะลูกได้สละละทิ้งโลกนั้นและเข้ามาสู่ตักของพ่อ(นำมาเลี้ยงดู) ลูกมาและนั่งบนตักของพ่อในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูก ไม่เหมือนกับผู้คนเหล่านั้นที่ถูกนำมาเลี้ยงโดยกुरुของพวกเขา แต่กลับไปบ้านของพวกเขาเอง พวกเขาไม่ถูกเรียกว่าลูกชายอันเป็นที่รัก ผู้คนเหล่านั้นเป็นเหมือนกับปวงประชาของกुरु อย่างไรก็ตามผู้ที่สละละทิ้งและถูกนำมาเลี้ยงโดยพวกเขาจะเรียกว่าเป็นลูกชายอันเป็นที่รัก เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่นั่งบนกัณฑ์หลังจากที่กुरुจากไป มีความต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างลูกกับปวงประชา ลูก

กลายเป็นทนายทและประกาศสิทธิ์ในมรดก ในทำนองเดียวกันลูกได้ทำลายสายสัมพันธ์ทางสายเลือดของลูกและได้เข้ามาสู่ตักของผู้ที่ไม่มีตัวตนและผู้ที่มีตัวตนและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นทนายท ในสิ่งนี้เช่นกัน ยิ่งลูกได้รับความรู้มากเท่าไร ลูกก็ยิ่งมีความสุขมากขึ้นเท่านั้น การศึกษากล่าวได้ว่าเป็นความสุข ดังนั้นดังนั้น ยิ่งลูกศึกษาสิ่งนี้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับความสุขในอาณาจักรนั้นในฐานะปวงประชามากขึ้นเท่านั้น การศึกษาของพระเจ้าเป็นความสุขที่ซึ่งลูกได้รับความสงบและความสุขสูงสุด อำนาจในการปกครองตนเองที่ไม่สั่นคลอนและสม่ำเสมอของความสุขและความสงบนี้คือสมบัติของพระเจ้าที่ลูกๆ ได้รับ และแล้วมากเท่าที่ลูกได้รับความรู้ที่ลูกจะได้รับมรดกของพ่อตามนั้น ตัวอย่างเช่น ผู้แสวงหาเหล่านั้นทั้งหมดมาหาลูก พวกเขาเป็นปวงประชานั่นเป็นที่รักของลูก พวกเขาไม่ใช่ลูก เพราะพวกเขายังคงมาและไปอยู่เรื่อยๆ พวกเขาสามารถกลายเป็นลูกได้ เพราะบางคนเปลี่ยนจากปวงประชาไปเป็นทนายท เมื่อพวกเขาได้รับความรู้และเห็นว่ามีความสุขและความสงบที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ และมีความสุขทุกขในโลกนี้ พวกเขาจึงเข้ามาสู่ตักของพระเจ้า ไม่มีใครกลายเป็นลูกในทันที ก่อนหน้านี้ลูกก็เคยมาและไปเช่นกัน และหลังจากที่ได้ฟังสิ่งนี้แล้ว ลูกก็พักอยู่ที่นี้แล้วลูกก็กลายเป็นทนายท เป็นสิ่งเดียวกันกับชั้นยาสดิ ในขณะที่ฟัง เมื่อพวกเขาเข้าใจว่ามีความสุขและความสงบในการสละละทิ้ง พวกเขาถึงละทิ้งทุกสิ่ง ที่นี้ด้วยเช่นกันเมื่อพวกเขาได้ลิ้มรสสิ่งนี้ พวกเขาถึงกลายเป็นลูกผู้เป็นที่รัก และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับมรดกชาติแล้วชาติเล่า จากนั้นพวกเขาก็เข้ามาเรื่อยๆ ในต้นไม้เผ่าพันธุ์เทพ ปวงประชาไม่ได้คงอยู่กับลูก พวกเขาจากไปที่ไหนสักแห่งตามปวงกรรมของพวกเขา เพลงได้กล่าวไว้ว่า: เปลวไฟได้ลุกจุดขึ้นในชุมนุมที่มีความสุขของแมลงเม่า ดังนั้นแมลงเม่าก็ร้ายราในเปลวไฟและตายด้วยเช่นกัน บ้างก็เพียงแคว้นไปรอบๆ และจากไป ร่างกายนี้ซึ่งบาบาผู้ทรงพลังอำนาจได้เข้ามาเป็นเหมือนกับเปลวไฟ ลูกมาที่นี้เหมือนกับแมลงเม่าและเมื่อลูกเข้าใจความลับแล้ว ลูกก็อยู่ที่นี้ ผู้คนเป็นพันเป็นแสนมาที่นี้และพวกเขาก็ยังคงรับฟังลูกต่อไป ยิ่งพวกเขาได้ยินมากเท่าไร พวกเขาถึงยังได้รับพรแห่งความสุขและความสงบมากขึ้นเท่านั้น เพราะคำสอนเหล่านี้ของพ่อผู้เป็นอมตะไม่สามารถถูกทำลายได้ สิ่งนี้เรียกว่าความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่มีวันถูกทำลาย ดังนั้นผู้ที่ได้ยินแม้เพียงเล็กน้อยก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาอย่างแน่นอน ที่นั้นแม้แต่ปวงประชาก็มีความสุขอย่างมาก มีความสุขภายในเพราะทุกคนคงอยู่ในจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั้น ที่นี้เรากลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่างและเหตุนี้เองเราจึงไม่มีความสุข มันคือสวรรค์ที่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั้น แม้แต่สัตว์ก็อาศัยอยู่ด้วยความสงบและความสุขอย่างมาก และดังนั้นจะมีความสุขและความรักมากเพียงใดในบรรดาปวงประชา? เป็นที่แน่นอนว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นทนายท ที่นี้ผู้สละละทิ้งที่มั่นคง 108 จะกลายเป็นลูกปิดของสายประคำแห่งชัยชนะ พวกเขาจะไม่กลายเป็นสิ่งนั้น พวกเขาจะยังคงกำลังกลายเป็นสิ่งนั้น ปวงประชากำลังถูกสร้างขึ้นในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน พวกเขาอาศัยอยู่ข้างนอก (ของศูนย์) และยังคงรับฟังสิ่งนี้ต่อไปเช่นกัน พวกเขามีโยคะในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ในขณะที่มีโยคะพวกเขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกที่นี้ และด้วยเหตุนี้จึงเปลี่ยนจากปวงประชาเป็นทนายท ขณะที่ยังมีบางบัญญัติของปวงกรรม พวกเขาถึงยังคงอาศัยอยู่ข้างนอกและมีโยคะและอยู่อย่างปราศจากกิเลสต่อไป ดังนั้นขณะที่อยู่ที่บ้าน หากพวกเขาฝึกฝนที่จะคงอยู่อย่างปราศจากกิเลส ย่อมมีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างแน่นอน เพราะมีผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาราคะและความโกรธ... เมื่อลูกเอาชนะตัณหาราคะ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก และหยุดให้ยาพิษ ก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ ความตายเพียงแค่อุบัติเบื้องหน้าลูก ทั้งโลกจะต้องถูกทำลาย ผู้คนก็พูดกับคนแก่ว่า: ความตายเพียงแค่อุบัติเบื้องหน้า ดังนั้นจงจดจำระลึกถึงพระเจ้า พ่อหนึ่งที่นี่และพูดว่า: ลูกๆ กลับมาปราศจากกิเลส! จดจำพระเจ้า! ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกไปจาริกแสวงบุญลูกหยุดการชองแวงในกิเลสและหยุดความโกรธ ลูกจะไม่ชองแวงในกิเลสในระหว่างการเดินทาง ตลอดการเดินทางพวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลง “ชัยชนะแด่พระเจ้าแห่งความเป็นอมตะ” แต่เมื่อพวกเขากลับมาพวกเขาก็เริ่มจมลงไปในกิเลสเดิมๆ เหล่านี้อีกครั้ง ลูกจะไม่กลับไป ลูกจะไม่กลับมามีตัณหาราคะหรือความโกรธ หากลูกชองแวงในกิเลส สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกจะไม่กลายเป็น “ผู้มีค่าควรแก่การสักการบูชา” (His Holiness) ผู้ที่กลับมาผู้มีค่าควรแก่การสักการบูชา(holy)จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำแห่งชัยชนะ ผู้ที่สอบตกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทราวศ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และสอนเราทั้งหมด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านจะไม่หนึ่งที่นั้นในโลกที่ไม่มีตัวตนและให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณท่านมาที่นี้และพูดความรู้กับลูก ท่านพูดว่า: ลูกคือลูกของพ่อ เช่นที่พ่อบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกก็ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และแล้วลูกจะปกครองโลกยุคทองของความรักและความสุขที่ซึ่งเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้โลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลงไปเพราะกำลังกลายเป็นยุคทองจากยุคเหล็ก จากนั้นก็จะเปลี่ยนจากยุคทองไปสู่ยุคเงิน จากยุคเงินก็จะเปลี่ยนไปเป็นยุคทองแดง และจากยุคทองแดงก็ไปเป็นยุคเหล็ก โลกยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปในลักษณะนี้ ดังนั้นโลกนี้จึงกำลังเปลี่ยนแปลงเวลานี้ ใครกำลังเปลี่ยนแปลงโลกนี้? พระเจ้าเองและลูกได้กลายเป็นลูกผู้เป็นที่รักของท่าน ปวงประชากำลังถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน แต่ลูกคือลูก และปวงประชาคือปวงประชา ผู้ที่มีการสละละทิ้งจะกลายเป็นทนายท พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้รับความรู้มากขนาดนั้นลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่าง

ดีจะกลายเป็นเจ้านาย/ขุนนาง(lord) ผู้ที่เพียงเฝ้าแต่มาและก็ไปจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา แล้วมากเท่าที่ลูกได้ กลับมามีค่าควรแก่การสักการะ ลูกจะได้รับความสุข พวกเขากลายเป็นผู้เป็นที่รักเช่นกัน แต่พวกเขาจะเป็นสิ่งนั้นอย่างสมบูรณ์เมื่อพวกเขากลายเป็นลูก ลูกเข้าใจหรือไม่? มีการสละละทิ้งมากมายหลายประเภท ประเภทหนึ่งคือผู้ที่สละละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา และอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่อยู่ที่บ้านแต่ไม่ข้องแวะในกิเลส พวกเขา นั่งและถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ แก่สาวกของพวกเขา พวกเขาให้ความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ พวกเขา มีสาวกด้วย แต่สาวกของพวกเขาไม่สามารถกลายเป็นลูกชายอันเป็นที่รักของพวกเขาได้เพราะสาวกของเขามีครอบครัวและลูกๆ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถทำให้บรรดาสาวกมาอยู่กับพวกเขาได้ พวกเขาเองไม่ได้สละละทิ้งและไม่สามารถทำให้ผู้อื่นสละละทิ้งได้ สาวกของพวกเขาอาศัยอยู่กับครอบครัวของพวกเขาด้วยเช่นกัน สาวกก็เพียงแต่ไปหาเขา เขาเพียงแต่ให้ความรู้แก่สาวกหรือให้มนตราแก่พวกเขาเท่านั้นเอง พวกเขาไม่ได้กลายเป็นทายาทของเขา ดังนั้นจะมีการเติบโตในบรรดาพวกเขาได้อย่างไร? พวกเขาเพียงแต่ให้ความรู้ ละร่างกายของพวกเขาและจากไป ดูสิว่าหนึ่งนั้นคือลูกประจำ 108 และอีกหนึ่งคือลูกประจำ 16,108 ที่ใหญ่กว่า นั่นคือลูกประจำของจักรวาลสูงสุดที่สูงสุดศักดิ์ของเจ้าชายและเจ้าหญิง ดังนั้นผู้ที่ไม่สามารถรับความรู้ได้มากถึงเพียงนั้นที่นี้และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของจักรวาล มีเจ้าชายและเจ้าหญิงมากมาย ลูกรับฟังและรู้ความลับเหล่านี้ในเวลาสั้นๆ สิ่งที่เป็นความรู้เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ความรู้ที่นี้เพียงได้รับเวลานั้นเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน เมื่อมีการก่อตั้งศาสนาเทพ ดังนั้นลูกได้รับการบอกว่า: ผู้ที่ไม่เอาชนะอวัยวะประสาทสัมผัสของพวกเขาอย่างเต็มที่ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของสกุลจักรวาล ผู้ที่เอาชนะอวัยวะประสาทสัมผัสจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลสุริยวงศ์ ในบรรดาพวกเขาเช่นกันพวกเขาตามลำดับกันไปอย่างแน่นอน ใครก็ตามจะได้รับร่างกายตามสภาพจิตของเขา ดูสิ! มาแม่ก้าวหน้ากว่าทุกคนและดังนั้นเธอจึงได้รับทุน เธอกลายเป็นผู้ดูแล ไหของความรู้ทั้งหมดได้มอบให้กับเธอ พ่อ(บราห์มา)ก็เรียกเธอว่า “แม่” เช่นกัน เพราะพ่ออุทิศร่างกายจิตใจ และทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพ่อไว้ที่เท้าของเธอ และไม่ได้ให้สิ่งใดแก่ลูกๆ ทางร่างกายของพ่อ สำหรับผู้ที่มีสายสัมพันธ์ทางสายเลือด ที่นี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ที่คงอยู่ตลอดไป ลูกมาที่นี้โดยการสละละทิ้งทุกสิ่งและดังนั้นจึงมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่าสำหรับลูก ความรักที่คงอยู่ตลอดไปชั่วนี้รันด้นั้นมั่นคงแข็งแกร่งที่สุด ชันยาสซีละทิ้งบ้านของพวกเขาและจากไป ลูกได้นำทุกสิ่งมาที่นี้และส่งเวทสิ่งนั้น พระเจ้าเองกำลังกระทำในทางปฏิบัติและกำลังแสดงให้ลูกเห็น ที่นี้ลูกสามารถได้รับคำตอบสำหรับคำถามใดก็ตาม พระเจ้าเองก็สามารถมาและบอกสิ่งนั้นแก่ลูกด้วยเช่นกันว่า ท่านเป็นนักมายากลและเวลานี้กำลังแสดงบทบาทของมายากลของท่านอยู่ ลูกเป็นลูกที่น่ารักมาก พ่อไม่เคยทำให้ลูกชุ่นเคืองเลย หากท่านทำให้ลูกชุ่นเคือง ลูกๆจะเรียนรู้ที่จะโกรธด้วยเช่นกัน ที่นี้ทุกคนมีความรักภายใน ในสวรรค์เช่นกันพวกเขามีความรักมากมายที่นี้พวกเขาคงอยู่อย่างสะอาดประจักษ์ ที่นี้มีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำสำหรับแขกผู้มาเยือนที่นี้เพราะพวกเขาได้รับการประพรมด้วยความสงบและความสุขด้วยเช่นกัน พวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาอันเป็นที่รัก พ่อแม่ (มาแม่และบาบา) และลูกๆ ทั้งหมดต่างก็ไม่ว่างเว้นในการรับใช้พวกเขา แม้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกต้องไม่มีความหยิ่งยะโสใดๆในสถานภาพนั้นที่นี้ ลูกทั้งหมดกลายเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังและยังคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ พระเจ้ากลายเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังด้วยเช่นกันและรับใช้ลูกชายผู้เป็นที่รักของท่านและปวงประชา ท่านประพรมปีติสุขให้กับลูกๆ อัจชะ

ถึงแสงแห่งดวงตาที่แสนหวานที่สุด ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกๆ ผู้ที่ได้แยกจากกันไปทุกวงจรและผู้ที่มาที่นี้อีกครั้ง ถึงลูกๆ เช่นนั้น รัก ระลึกถึง อย่างมาก และสวัสดิตอนเช้า จากส่วนลึกของหัวใจและพร้อมกับความรักอย่างมากจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่บัพดาตาไม่เคยชุ่นเคืองลูกๆ ในทำนองเดียวกันลูกก็ต้องไม่ชุ่นเคืองใคร อยู่ด้วยกันด้วยความรักภายใน อย่าได้โกรธ

2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในพรของความสงบและความปีติสุข จงอุทิศตนเองให้กับเปลวไฟอย่างเต็มที่ ประกาศสิทธิ์ในพระเจ้าเพื่อความสงบและความสุขสูงสุดด้วยการศึกษาเล่าเรียนนี้

พร: ขอให้ลูกทุกคนเป็นผู้ที่มีความปรารถนาดีของทุกคนและกลับมามีชัยชนะด้วยพลังของความร่วมมือใน ชุมชุม หากทุกคนในที่ชุมนุมเป็นผู้ที่ช่วยเหลือกันและมีความปรารถนาดีซึ่งกันและกันแล้ว โดยการที่ลูกๆ

ห้อมล้อมด้วยพลังของความร่วมมือในชุมชน ก็สามารถบรรลุความมหัศจรรย์ได้ จงเป็นผู้มีความปรารถนาดีซึ่งกันและกันและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันและมาจะไม่มีความกลัวที่จะเข้ามาในวงกลมนี้
อย่างไรก็ตามในชุมชนจะมีพลังของความร่วมมือก็ต่อเมื่อลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นว่า ไม่ว่าลูกจะต้องเผชิญกับอะไรมากมายเพียงใด ลูกก็ต้องเผชิญหน้ากับสิ่งเหล่านั้นอย่างแน่นอน และแสดงให้ทุกคนเห็นโดยการได้รับชัยชนะ

คติพจน์:

ความปรารถนาใด ๆ (ichcha) จะไม่ปล่อยใ้ลูกกลายเป็นดี (achcha) ดังนั้นจงเพิกเฉยต่อความรู้ในเรื่องตัณหาราคะ

***** โอม ชานติ *****